

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinj Ordinis
Vetustissimi Amplissimique, Nostra, ac supera ætate
Immarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.V. Sancti Patris Benedicti. M.C.XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

tholomæus Gomez, F. Dominicus de Aldave, F. Lütcas de Cabanas, F. Alphonſus Perez, F. Chrysostomus Caverus, alijque plurimi, inter decora ſaculi nostri ſummo applauſu referendi.

Nec Germaniae etiam inferiori ſua defunt luminaria, è quibus ſingulis febre annis & hoc etiam anno, aliqua coeſis digniora quam terris, illis inſeruntur.

Jacobus de Marquais, Abb. Tornacensis.

Ex his Jacobus de Marquais, Abbas S. Martini Tornacensis, hoc ipſo anno mortalitatis curriculum abſolvit. De eo ſic ejus Monasterij monimenta: *Jacobus de Marquais, ex Prio- re Vedastino hujus loci Abbas me: utiſſimus, toti Ordini verbo & exemplo profuit, non minus ab eruditione, quam à Religione celebratus. His toricus ſui temporis praeclarus, compunctionis, ut ſacrificamus, do- no à Numine donatus, rigidus ſui corpo- ris tortor, Discipline exactissimus promo- tor, quem viri maximi plurimam ſuſper- runt, & commendarunt. Illustrissimi Gu- lielmuſ Lindanus, Rurmundensis, & Io- annes Vendevilius, Tornacensis, Epifcope; Jansenius preterea & Cuickius Lovanien- sis Universitatis columna, Cesar Baronius, alijque. Fuit decoris Domus D E I diligens admodum, ſuamque Baſilicam inſigniter excoluit. Vafa aurea & argentea pro ſa- cris Reliquijs pretiosiflma comparavit; Re- conditorum Venerabiles Sacra menta admirabilis opere exornavit. Vitamque demum ſtupenda in infirmitatibus patientia coro- nans, hoc anno; ſancto fine complevit. Ita monimenta cit. & nos tomo 3. Germ. noſtræ.*

Joannes Abbas Ur- fidungi.

Pauperum Pater.

ris, multi fructus edidit, &c. *Ex Ur- fidungi monimentis.*

Ipsò hoc anno 1604. Non ſine ſingulari Numinis gratia & iuſticiā ad Monasterium S. Severini Neapolitanum ſe confert. Illustrissimus Juvenis Scipio Caraffa Fabricij Ducis Andriæ filius, & ſacram uestem multo fervore exambiens. abjecta purpura in Do- mo Det eſſe abjectus eligit, ea induit. Octobris expleto aetatis anno decimo quinto, Tyro incomparabilis, ea generofitate ſacram militiam aggref- fūs, quam mirarentur emeriti, ſumma in duriffimis alacritate, in ſacris de- votione, ita ut confodales omnes, in proposito & ſtudijs perfectionis longe antecelleret, & vere Principem in quatuor Principalibus Religionis Virtutibus, demillifima humilitate, mo- deſtia, obedientia & silentio ageret, exemplo & admirationi omnibus eſſet, facileque in ipſo ea ſe proderent, qua deinceps in omni vita, pro diſcipli- ne omnium & toruſ Ordinis gloria, geſturus eſſet. *Ex vita per Aug. Perſe- cum Cafinatem.*

I E S U C H R I S T I A N N U S . M . D C . V .
Sancti Patris Benedicti. M . C . XXV .

Mortuo hoc anno Clemente VIII. Pontifice Maximo, tanta populi Clerique Romani Cardinaliumque multorum de Eminentissimo Cardi- nali nostro Anna de Escars aſtimatio fuīt, ut neminem digniorem ſummo in terris honore crederent, & ut talem aliquot horarum ſpacio incredibili rota Romana Urbe plauſu præclama- rent; aliter volente Numinis, & virum adeo charum à tanti periculo mune- ri & arduitate, gratiōe præſervante, Electus proin Italus prodijt, Leo XI. Mediceus, quod ſuſpecta Henrici IV. potentia & ingenium eſſent: & hoc post quinque & viginti dies, morte ſublato, cum tertius populi ſtudia in Annam denuo inclinarent, imo nemo eligendum tota Urbe non crederet, &, Vivat vivat Escarsius Sanctissimus noīter, nullo non foro & compito diu- tiſſimè personaret, hic tamen procul ambitione omni, ſumma animi con- ſolatione Paulum V. Burghesium cum reliquis Patribus Pontificem ſalutavit, & adoravit; ea tamen omnium erga ipſum reverentia, ut quo minus mu- nere

R E D I V I V U S.

197

nere & officio sanctissimus, reapsenta man sanctus ab omnibus coleretur, & suspiceretur. Fuit summa apud sanctissimum ipsum in reverentia, qui in ipso, non minus suspexit, quod Vox populi à Numinе ipso esse, sua acclamatione prodidit, et si certus esset Numinе aliter placuisse. Ex Vita ejusdem Cardin. Ms. Ant. de Scala, Anando Tribout, &c.

De fuga Beatissime Matris Virginis in Egyptum. . . . . Liber unus. Sermonum in Quadragesima habitorum. Tomus unus.

In Cantica Canticorum dum scriberet, morte præventus ad immortalitatem felicem & ipsa Canticorum Cantica audienda & concinenda evocatus abiit & obiit. Villega, Marian. Mor. Henr. Manriq. &c.

Alia rursum reformatio Ordinis & sacrae nostræ Familiae Cisterciensis in Gotlandia (ut toti obstupescamus super tam admiranda, sive nostrorum Vigilantia, sive potius singulari Numinis erga sanctissimum Ordinem nostrum benevolentia, singulis omnino facultatis non unum, non duo solum, sed plurimos Zelantes pro Domini Domo excitant, qui diversissimis Regionis ac Provincijs, primævum Benedictinum Spiritum fovent, resuscitantque) Reformatorem agente Pontificis Maximi jussu, magno illo & spectatissimo, meritis sanctitatis & summæ eruditiovis viro P. F. Laurentio de Zamora; in quo hoc ipso tempore, tanta vita integritas & candor effulgit, ut non modo toriusdevoræ plebis præconio Sancti ac verè Py nomen accepterit, sed & virorum Principum tam Barchinonæ & Cælaraugustæ, quam Madriti Regia civitate, ita amore atque animos obstrinxerit, ut eum non aliquem è mortalium catu, sed tanquam Numen ab alto lapsum, suscipierent ac venerarentur.. Obligavit aeternitatem ipsam præter alia summi nominis merita, & Apostolicos labores, immensi laboris ac doctrinæ operæ, Laurentius noster, quod Monarchiam Mysticam muncupavit, omni humanarum Divinarumque scientiarum ornamento excultum, atque in diversos libros distinctum:

De Perfectionibus & Attributis Divinis, & ineffabili Mysterio Sacrae Trinitatis. . . . . . Libri 3.

De cognitione propria, de casu hominis & misericordia naturæ humanae, deque effectibus peccati. . . . . . Libri 4.

De Prerogativis, & laudibus Virginis Mariae. . . . . . Libri 10.

De Viris Illustribus sanctæ Christi Ecclesiæ. Tomus 3. Libri 8.

De armis offensivis & defensivis Ecclesiæ. Libri 2.

Magnum iterum lumen Ordinis & sacrae Cisterciensis familie extinguitur, Reverendissimus D. Edmundus à Cruce, Trecensis patria, Theologus Parisiensis, Zelator Disciplinæ Regularis & promotor singularis, Reformato præcipius Ordinis, quem toto plane Orbe, multis cum magno labore atque periculis peragratis remotissimis provincijs, ubi vis fervorem suum sanctissimum comprobans, ubique Benedictum introducere Redivivum allaboravit. Ausus Clementi VIII. indulgentius cum irreformatis compatienti, rem demonstrare Clementissime auditus & exauditus est, Praeful (Cistercio enim ipsi præfuit) nunquam satis celebrandus, qui & opuscula digna æternitate non pauca scripsit. De quibus Segunus in Bibliotheca sua Cisterciiana.

Inter Pontificalia Ecclesiae Sydera effulger hoc anno & tempore Reverendissimus Placidus, cognomento Fabius, sanctissimæ Congregationis nostræ Oliverianæ oliva fructifera in domo DEI, & ejusdem Marianæ familie Generalis, Castræ Episcopus, pro meritis nuper à Clemente octavo prontus. De cypri laudibus & meritis consuendi ejus Ecclesiæ fasti, & Ferdinandus Ugellus.

Moritur hoc ipso etiam anno Venerabilis memorie P. F. Athanasius de Lobera SS. Theol. Doctor, Monachus antiquissimi Monasterij in Galletia Montis Ramorum. Ubi eruditioem pietati jungens, miro desiderio juvandi proximum, ne talentum sibi à Domino creditum defoderet, afficiebatur. Multum in Philosophico & Theologico studio profecit, inter ingenios & industrios sui temporis, tota Hispania habitus. Inter omnia tamen quæ coluit studia, nullum promptius amplexus est, quam Historiarum, ac proin magna diligentia, Hispaniarum prescribens Antiquitates, & præclarorum

Alia rursum
reformatio.

P. Laurentio de Zamora

Eius ingenii
monimenta.

Placidus
Castrensis
Episcopus

V. Athanasi
de Lobera

Scriptor in-
signis.

rorum Virorum, quos præterita de-
derant saecula, Heroica facta ab interi-
tu vendicans, magnum inde sibi no-
men, illis memoriam conciliavit sem-
piternam, singulari tamen diligentia
Regni Galetæ, antiquitatem, magni-
tudinem, & Nobilitatem scripto man-
davit, quod inter omnia Europa Regna
habeat, quidquid Regnum vel Pro-
vinciam reddere beatum possit. Ut
tamen Historicum hoc studium Spir-
itum non suffocaret, aut Monasticum
fervorem extingueret, etiam calamum
ad sacra convertit, elegantique stylo
Vitas SS. Frolani & Attilani, Mono-
chorum Monasterij de Moravela, &
Legionis ac Zamorensis Episcoporum lu-
ci dedit. Cumque eruditio eius fa-
ma per Hispanias spargeretur; Philip-
pus II. Hispaniarum Monarcha, ut e-
ius laboris fructu frueretur, cum Hi-
storiographum suum creavit. Unde
& liberius suis vacare studijs potuit.
Scripsit autem sequentes Tractatus:

Vitas Sanctorum Frolani Legionensis, &
Attilani Zamorensis Episcoporum ex-
cusa Vallisoletti. . . . . Lib. I.

Eius ingenii Antiquitatum Urbis Legionensis. Lib. I.
monumen- Epistolam Historiam ad Regem Hispani-
14. rum Philippum II. in folio.

Chronogiam Regum Hispaniarum, eidem
Philippo inscriptam.

Chronicum Magnum Regni Gallerie Valliso-
letti editum:

Ulbi & decepsit anno Christi 1605
Ex Henr. Maniq. & Hispan. Scriptoribus

• Probat hoc ipso anno 1605, insigni-
niter fervorem suum in Religione No-
vitum Aloysius noster Princeps An-
dræ & à cognato Decio Caraffa S. R.
invitatur.

Aloysius
Caraffa
Romam
invitatur.
Dignissi-
mum re-
bus sum

Ei responso adeo compunctus est Cardi-
nalis, ut desuper uberrimas profundet
lachrymas. Aloysius autem sacra
professione emissa tantis paulo post
Cardinalis virtutibus emicuit, ut pro exemplari
cognati la- sanctitatis careris à Superioribus pro-
chryma. poneretur. Ex Vua, &c.

I lustrissimum sanè Ordinis Bene-
dictini decus, Germania Universa singulare ornamentum Balthasar à Dermbach Sacri Romani Imperij Quatuor-Vir Abbas Fuldensis, Romanorum Augusta Archi-Cancellarius, Princeps cœlo pridem matus & dignus, in fornace tribulationis uicium aurum longo tempore probatus & bene excoctus, & purificatus, die Martij decima quinta anni presentis 1606, jam inter Divinam, plenus bonarum cogitationum, & recens ab exomologesi, reumate venis completis, veterno constrictus est; quo ad secundam usque Vigiliam noctis laborans, tota lugente Aula, Deo tandem Spiritum reddidit, ipsa memoria S. P. BENEDICTI, cuius Regulam verè se sequi profitebatur, quem octiduo praecessit Joachim Hersfeldensis Abbas & Princeps, summo Balthasaris luctu, & qui hunc penè suffocasse visus est, quiritantem gravi cum gemitu, Ecclesiae illius cuiusmodi reliquas spes, eodem cum Joachimi funere afferri. Tantopere affixit optimum Principem, quod sagaci animo, an Prophetico providit spiritu, Sancti BENEDICTI meritissimam de cœlis terrisque hereditatem sacrilegis manibus obvenerat, ut his sanè Principijs & causis, mors non minus glorioſa, quam Martyrum videatur. Ex Annalibus & monum. Fuldens.

Hoc ipso etiam anno numerum Cœlitum auget, Beatæ memoriae Malachias noſter Jacensis Episcopus, insignius nostra aetate Episcoporum exemplar & speculum. Is ex Hortensi Hispaniae non tam Monasterio, quam sacrarum deliciarum horto, sub exactiore sanctissimæ Cisterciensis Reformationis nostræ instituto, cucullum amplexus, ab ipsa juventute perfectionis studio insignis effulgit, cuius Vitam & compendium coactum ex Vincentio Blasco libro 4. Hist. Eccl. subiicitur. Malachias de Assis, in oppido Mucha, quod 4. milliaribus distat à Civitate Cesaraugustana, parentibus Christiana Religione & nobilitate claris natus est. Studijs litterarum à juventute deditus, postmodum disciplinam & Religionem S. Bernardi in Hortensi Monasterio suscepit. Multum doctrina, predicatione & exemplo Viratum